

РЕШЕНИЕ

№ 68

гр. Провадия, 13.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПРОВАДИЯ, I-ВИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и шести май през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Димитър Ст. Михайлов

при участието на секретаря М. Янч. М.
като разгледа докладваното от Димитър Ст. Михайлов Административно наказателно дело № 20223130200143 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл.59-63 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по жалба на АТ. АТ. Н., ЕГН ***** против Наказателно постановление /НП/ № 22-0324-000096/11.03.2022 г., издадено от Началника група РУ-Провадия към ОДМВР Варна, с което на основание чл. 175, ал. 1, т. 4 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/, на жалбоподателя е наложено административно наказание глоба в размер на 50 лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок от 3 месеца, за нарушение на чл. 103 от ЗДвП и на основание чл.185 от ЗДвП му е наложено административно наказание „Глоба“ в размер на 20 лева за нарушение на чл.100, ал.4, т.2 от ЗДвП.

В жалбата си оспорва наказателното постановление, като неправилно и незаконосъобразно. Моли се за отмяна на атакуваното наказателно постановление.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован не се явява и не се представлява.

Административнонаказващият орган, редовно уведомен, не изпраща представител и не изразява становище.

Районна прокуратура Варна-ТО-Провадия не изпраща представител и не взема становище по жалбата.

Съдът, като съобрази изложените доводи и възражения и служебно провери законосъобразността и правилността на обжалваното наказателно постановление, с оглед изискванията на чл. 314 НПК, вр. с чл. 84 ЗАНН, намира за установено от фактическа страна следното:

На 18.02.2022г. служители на РУ-Провадия участвали в проверка по КАТ, като около 14,45 часа в гр.Д., обл.Варна на ул.“Ген.Заимов“ до Банка „ДСК“ установили АТ. АТ. Н., ЕГН *****, който управлявал личния си лек автомобил „Мерцедес“ с рег.№***, като при подаден сигнал „Стоп палка по образец“, достатъчен и ясен сигнал за възприемане, водачът на лекия автомобил не спрял на подадения сигнал и продължил движението си до ул.“Васил Левски“. Установен бил на ул.“Маршал Толбухин“ през дом №20. Установено било и, че водачът не поддържа уредите за осветление в изправност, като не светела лява къса светлина.

Свидетелят Пл. Вл. Ст. съставил АУАН на въззивника, който същият подписал без възражение. Такива не постъпили и в срока по чл.44, ал.1 от ЗАНН.

Въз основа на така съставения АУАН на 11.03.2022 г. било издадено обжалваното НП, в което било вписано, че въззивника, като водач на МПС-лек автомобил „Мерцедес“ с рег.№*** на 18.02.2022г. около 14,45 часа в гр.Д., обл.Варна на ул.“Ген.Заимов“ до Банка „ДСК“ управлявал личния си лек автомобил, като при подаден сигнал „Стоп палка по образец“, достатъчен и ясен сигнал за възприемане, водачът на лекия автомобил не спрял на подадения сигнал и продължил движението си до ул.“Васил Левски“. Установен бил на ул.“Маршал Толбухин“ през дом №20. Установено било и, че водачът не поддържа уредите за осветление в изправност, като не светела лява къса светлина.

Административнонаказващия орган е приел, че с описаното въззивника виновно е нарушил чл. 103 от ЗДвП, поради което на осн. чл. 175, ал. 1, т. 4 от ЗДвП му е наложил глоба в размер на 50.00 лева и лишаване от право да управлява МПС за срок 3 месеца и на основание чл.185 от ЗДвП му е наложено административно наказание „Глоба“ в размер на 20 лева за нарушение на чл.100, ал.4, т.2 от ЗДвП.

Така установената фактическа обстановка се потвърждава от всички събрани по делото писмени и гласни доказателства, от разпита в съдебно заседание на актосъставителя П.С., както и от присъединените на основание чл. 238 от НПК писмени доказателства.

В показанията си, актосъставителя заявява, че при преминаване на водача му е бил подаден сигнал със „Стоп палка по образец“, на която последният не реагирал. Твърди, че нямало как да не е бил забелязан сигнала. Водача бил последван, като карали плътно след него и така обиколили целия град. Подавали му звукови и светлинни сигнали, но не реагирал. Движел се със скорост от около 25-30 км/ч. Когато спрял и излязъл от автомобила бил запитан защо не е спрял на подадения му сигнал. Бил възрастен мъж, който заявил, че не е видял сигнал. Тогава било установено, че лява къса светлина на автомобила не свети.

Показанията на свидетеля следва да се кредитират като последователни, безпротиворечиви и логични, потвърждаващи се от останалите събрани доказателства.

При така установената фактическа обстановка съдът приема, от правна страна следното:

При извършената служебна проверка съдът установи, че при съставянето на акта за установяване на административно нарушение и издаването на обжалваното наказателно постановление не са допуснати съществени процесуални нарушения на нормите на ЗАНН, водещи до неговата отмяна.

В акта за установяване на административно нарушение, а в последствие и в наказателното постановление, нарушението е описано достатъчно ясно, като са посочени всички елементи от обективната страна на състава, както и допълнителните относими към него обстоятелства. По този начин, е осигурена възможност на нарушителя да разбере за извършването на какво конкретно нарушение е ангажирана административно-наказателната му отговорност, респективно да организира пълноценно защитата си, което той в крайна сметка е сторил в развитото се съдебно производство.

Налице е и редовна процедура по връчването на АУАН на жалбоподателя. НП също е връчено надлежно на санкционираното лице, но и по правило това обстоятелство има отношение единствено към началото на преклузивния срок по чл. 59, ал. 2 от ЗАНН, но не и към законосъобразността

на неговото издаване, което хронологически предхожда връчването му.

Съгласно разпоредбата на чл. 103 от ЗДвП - „При подаден сигнал за спиране от контролните органи водачът на пътно превозно средство е длъжен да спре плавно в най-дясната част на платното за движение или на посоченото от представителя на службата за контрол място и да изпълнява неговите указания.“

От събраните по делото доказателства се установява по безспорен начин, че жалбоподателят е управлявал посочения в акта и в наказателното постановление лек автомобил, и че при подаден сигнал за спиране от контролните органи, същият не е спрял плавно в най-дясната част на платното за движение или на посоченото от представителя на службата за контрол място.

Ето защо, с оглед изложеното по-горе настоящият състав намира, че от материалите по делото се доказва по безспорен начин, че жалбоподателят е осъществил от обективна и субективна страна посоченото нарушение по чл. 103 от ЗДвП. Административно - наказващият орган правилно е издирил и приложил действащата санкционна разпоредба, а именно чл. 175, ал. 1, т. 4 от ЗДвП, която предвижда наказание „лишаване от право да управлява моторно превозно средство за срок от 1 до 6 месеца и с глоба от 50 до 200 лв. за водач, който откаже да изпълни нареждане на органите за контрол и регулиране на движението.“

За настоящия съдебен състав не става ясно, защо АНО е преценил по отношение на глобата да бъде наложено наказание към минимума, а по отношение на лишаването от право да управлява МПС, наложеното наказание е към средата. Мотиви в тази насока не са изложени.

В същото време обаче съдът счита, че административно-наказващият орган не е извършил преценка и не е изложил мотиви относно приложението на чл. 28 от ЗАНН, като не са отчетени причините довели до извършване на нарушението, както и последващото действие на жалбоподателя непосредствено след установяване на нарушението, за отстраняване на същото.

Видно от свидетелските показания на св.С. се касае за възрастен човек, който явно не е възприел подадения му сигнал и не е правил опит да избяга от полицейските служители. Факта, че са му били подавани множество сигнали,

а в същото време се е движил с изключително бавна скорост из града дават основание на съда да счита, че същият не е възприел подадения му сигнал с което счита ,че същият не е осъществил от субективна страна състава на нарушението по ч.103 от ЗДвП.

Настоящият състав на съда счита, че в конкретния казус извършеното нарушение на чл. 103 от ЗДвП съставлява „маловажен случай”. При установяване на конкретното административно нарушение, доколкото то съставлява маловажен случай наказващият орган е следвало да приложи нормата на чл. 28 от ЗАНН. При обсъждане приложението на посочената правна норма следва да се съобразят същността и целите на административно-наказателното производство, уредено в ЗАНН, като се има предвид и субсидиарното приложение на Наказателния кодекс и НПК.

В чл. 28 и чл. 39, ал. 1 ЗАНН, законът си служи с понятията "маловажни" и "явно маловажни" нарушения. При извършване на преценка дали са налице основанията по чл. 28 ЗАНН, наказващият орган е длъжен да приложи правилно закона, като отграничи маловажните случаи на административни нарушения от тези, обхванати от чл. 6 ЗАНН. Прилагайки разпоредбата на чл. 28 ЗАНН, наказващият орган всъщност освобождава от административнонаказателна отговорност, а това освобождаване не може да почива на преценка по целесъобразност. Изразът в закона "може" не обуславя действие при "оперативна самостоятелност", а означава възлагане на компетентност. Отнася се за особена компетентност на наказващия орган за произнасяне по специален, предвиден в закона ред, а именно - при наличие на основанията по чл. 28 ЗАНН, да не наложи наказание и да отправи предупреждение, от което произтичат определени законови последици.

Доколкото по изложените съображения ОС на наказателната колегия във ВКС на Република България (Тълкувателно решение № 1/2007 г.), е приело, че преценката за маловажност на случая подлежи на съдебен контрол, следва, че когато съдът констатира наличие на предпоставките на чл. 28 ЗАНН, а наказващият орган не го е приложил, това е самостоятелно основание за отмяна на наказателното постановление, поради издаването му в противоречие със закона. Разбирането за обхвата на съдебния контрол е в съответствие и с практиката на Европейския съд по правата на човека (чл. 6, ал. 1 от Европейската конвенция за защита правата на човека и основните

свободи). Съдът не може да бъде обвързан от решението на административен орган и не може да бъде възпрепятстван в правомощията си да проучи в пълнота фактите, релевантни за спора, с който е сезиран. Ето защо и като не е приложил нормата на чл. 28 ЗАНН, административнонаказващият орган е нарушил материалния закон и е издал незаконосъобразно наказателно постановление. Съдът счита, че особената обществена важност на регулираните от Закона за движение по пътищата обществени отношения не може да игнорира задължението на наказващия орган за индивидуална преценка на всеки отделен казус, с оглед обществената опасност на конкретното деяние и на конкретния извършител. Съгласно чл. 28, б. "б" ЗАНН, в маловажни случаи, наказващият орган може да не наложи наказание, като предупреди нарушителя, устно или писмено, че при повторно извършване на нарушение, ще му бъде наложено административно наказание. В случая наказващият орган не е обсъдил в мотивите на издаденото НП налице ли са или не основания за прилагане на чл. 28 ЗАНН, нарушил е материалния закон и е издал незаконосъобразно наказателно постановление, което се явява и самостоятелно основание за неговата отмяна.

По отношение на нарушението по чл.100, ал.4, т.2 от ЗДвП, настоящият съдебен състав не счита, че следва да взема отношение, тъй като същият не е сезиран. Видно е от въззивната жалба, че същата е насочена единствено по отношение на нарушението по чл.103 от ЗДвП.

С оглед изложеното съдът счита, че наказателното постановление в частта му досежно нарушението по чл.103 от ЗДвП следва да бъде отменено като незаконосъобразно.

Водим от горното и на основание чл. 63, ал. 1 от ЗАНН съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 22-0324-000096/11.03.2022 г., издадено от Началника група РУ-Провадия към ОДМВР Варна, с което на АТ. АТ. Н., ЕГН ***** на основание чл. 175, ал. 1, т. 4 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/, на жалбоподателя е наложено административно наказание глоба в размер на 50 лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок от 3 месеца.

Решението може да се обжалва с касационна жалба, по реда на АПК, чрез Провадийски районен съд пред Административен съд Варна, в 14-дневен срок от получаване на съобщението, че е изготвено.

Съдия при Районен съд – Провадия: _____